

ÎNCHEIERE

30 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

Instanța compusă din:
Președintele ședinței
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gîscă Valentina,

în cauza civilă la acțiunea înaintată către Gîscă Valentina împotriva Agenției Municipale de Ipotecă din Chișinău privind dispunerea înregistrării la OCT Chișinău, în temeiul contractului investițional nr.MM 20/39 din 13 mai 2003, a dreptului de proprietate asupra apartamentului nr.39 din str. Malina Mică nr.20, mun. Chișinău după Valentina Gîscă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Gîscă Valentina, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26 octombrie 2011, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

a c o n s t a t a t:

La 23.10.2009, reclamantul Gîscă Valentina s-a adresat cu acțiune împotriva Agenției Municipale de Ipotecă din Chișinău privind dispunerea înregistrării la OCT, în temeiul contractului investițional nr. MM 20/39 din 13 mai 2003, a dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 39 din str. Malina Mică, 20, mun. Chișinău după Valentina Gîscă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 13.05.2003 a semnat cu Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău contractul investițional nr.MM 20/39 privind constricția spațiului locativ. Potrivit pct.5.3 și 5.4 ale contractului de ipotecă, beneficiarul obține dreptul de proprietate asupra apartamentului comandat după achitarea integrală a costului lui, Agenția fiind obligată de a-l transmite beneficiarului în proprietate.

Reclamantul a mai indicat că prin certificatul eliberat de către Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău din 30.09.2008, se confirmă că el, beneficiar al apartamentului situat în mun. Chișinău str. Malina Mică 20 a executat integral contractul ipotecar. În temeiul pct. 2.2 b) din contractul menționat, după achitarea integrală a costului apartamentului, beneficiarul perfectează de comun acord cu Agenția dreptul său de proprietate asupra acestui apartament.

Reclamantul a susținut că odată cu executarea integrală a contractului, a considerat că are tot dreptul de a solicita Agenției înregistrarea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr.39 din mun. Chișinău, str. Malina Mică 20. În cererea sa din 09.03.2009, reclamantul a solicitat Agenției întreprinderea măsurilor de

legalizare a dreptului de proprietate și eliberarea documentelor ce atestă acest drept, însă nu a primit nici un răspuns, astfel, fiind nevoit să se adreseze în judecată.

Reclamantul a solicitat dispunerea înregistrării la OCT, în temeiul contractului investițional nr.MM 20/39 din 13.05.2003, a dreptului de proprietate asupra apartamentului nr.39 din str. Malina Mică 20, mun. Chișinău după Gîscă Valentina.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26.10.2011, acțiunea înaintată de către Gîscă Valentina a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19.11.2013, a fost respins apelul declarat de către Gîscă Valentina, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26.10.2011.

La 10.02.2014, Gîscă Valentina a declarat recurs în termen legal, deoarece scrisoarea privind expedierea copiei deciziei pentru cunoștință este datată cu 10.12.2013, însă date privind recepționarea acesteia la materialele cauzei nu sunt, prin care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești și remiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat art. 432 alin.(2) lit.c), alin.(3), lit.b) CPC și menționează precum că instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea, pricina fiind judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Recurentul menționează precum că în cadrul examinării cauzei în apel a adus la cunoștință faptul că soluționarea cauzei a avut loc fără participarea ei, anume a fost informată instanța de apel despre faptul că la 26.10.2011 Gîscă Valentina a fost prezentă la ședința de judecată, însă a fost informată de greșierul judecătorului că se amână cauza din motivul că nu era prezent judecătorul. La fel nu era prezent nici reprezentantul Agenției Municipale de Ipotecă din Chișinău.

Dat fiind faptul că ședința de judecată din 26.10.2011 a avut loc în lipsa sa, iar în procesul-verbal nu există nici o consemnare despre amânarea examinării cauzei, recurentul nu a avut posibilitatea de obiecta procesul-verbal al ședinței de judecată pentru a demonstra că a fost prezentă pentru examinarea cauzei la 26.10.2011.

Recurentul mai afirmă precum că în cadrul examinării cauzei a fost impusă la achitarea taxei de stat repetat în mod eronat, conform titlului executoriu nr.2-842/11 din 26.10.2011 eliberat de prima instanță. Mai mult, împotriva recurentului a fost intentată procedura de executare ca urmare a eliberării documentului executoriu defectuos, iar pe parcursul examinării cauzei prima instanță nu a făcut nici o obiecție sau mențiune în privința achitării taxei de stat.

Astfel, consideră că lipsa consemnării în procesul-verbal al ședinței de judecată privind achitarea taxei de stat a determinat prima instanță să încalce prevederile art.432 alin.(3) lit.e) CPC.

Cât privește temeiul pentru înaintarea cererii de apel de către Gîscă Valentina a servit faptul că hotărârea primei instanțe a fost emisă cu încălcarea art.100-105 CPC, pentru faptul că nu a fost aduse la cunoștință contra semnătură actele de procedură, hotărârea contestată și că un timp îndelungat recurentul nu a putut face cunoștință cu materialele cauzei.

Consideră că legalitatea deciziei instanței de apel din 19.11.2013 este afectată de simplul fapt că instanța nu a asigurat cercetarea multiaspectuală a tuturor probelor, care au avut importanță și au fost anexate la materialele cauzei.

Afirmă, că jurisprudența CEDO în cauza Hiro Balani v. Spania No.1021/2001 din 28.03.2003 a statuat că „O instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la

fiecare argument înaintat de justițiabil; totuși, dacă o observație era esențială pentru soluționarea cauzei (în situația în care ar fi fost acceptată de tribunal) și a fost prezentată de părți întru susținerea poziției lor, atunci tribunalul trebuia să o trateze în mod distinct în hotărârea judecătorească”. Printr-o decizie motivată, instanțele vor demonstra părților că ele au fost ascultate, iar argumentele acestora au fost examinate la luarea deciziei.

Mai afirmă, că în baza art. 432 alin.(4) CPC și pct. 27 lit.e) din Hotărârea Plenului CSJ nr.5 din 11.11.2013 cu privire la procedura de examinare a pricinilor civile în ordine de recurs, nepropunerea de către instanța de apel ca apelantul/recurentul să prezinte probele care nu au fost posibil de a fi examinate, constituie o încălcare a principiului disponibilității (art.6 CEDO) – temei pentru declararea recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gîscă Valentina este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu dispoziția art.432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Colegiul constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de recurent, Gîscă Valentina, precum că hotărârile instanțelor judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale, poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu decizia instanței de apel, prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibil din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a acestei decizii, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificând-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Călăuzindu-se de art.440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC, și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, Colegiul ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Gîscă Valentina, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Gîscă Valentina, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală